

Levensboom

Gerda heeft al een heel leven achter zich, ze is 77 jaar. Ze neemt de stap om in therapie te gaan. Ze weet niet zo goed wat er mis is, ze is aardig, vriendelijk, doet haar best en toch hebben haar dochters nogal wat verwijten naar haar. Toch zijn er mensen die haar opeens in de steek laten. Hoe kan dat? Wat is haar eigen aandeel daarin?

Jeugdijaren

Ze heeft een hard werkende vader, haar moeder is vaak ziek. Soms heeft ze contact met haar broer, haar zus is bang voor vader. "Hoe krijg jij contact met je vader?" "Hij is zo druk, zo bezig in zijn eigen wereld, ik doe mijn eigen dingen". Fijn hoe het geheugen werkt, toch zoeken kinderen altijd contact, waardoor is ze er mee opgehouden? Ik zet de stoelen neer, vader zit met zijn neus in de boekenkast, moeder zit naar buiten te kijken. Opnieuw vraag ik haar om contact te zoeken. Ze gaat naar vader om een tekening te laten zien. Hij duwt haar weg, hij wil niet gestoord worden. "en je moeder?" "Die is er niet, die is in het ziekenhuis." "Ze is er wel, kijk daar zit ze." Gerda huilt, de tranen stromen: "Zo was het." Nu komen de fragmenten uit haar jeugd, een eenzaam kind waar weinig aandacht voor was, zij leerde overleven.

Vrouw

Ze wordt verliefd, ze gaat trouwen. Ze moeten bij haar ouders inwonen. Ze krijgt een dochter.

Hij bedriegt haar, ze zet hem eruit. Ze ontmoet een man met 2 kinderen. Gelukkig ze kan bij haar ouders weg. Ontsnapt uit de gevangenis. Ze krijgen samen een zoon en dochter. Het lijkt goed te gaan, maar haar vierde kind overlijdt kort na de geboorte. Haar man bedriegt haar. Ook hem zet ze er uit, ook al heeft ze geen idee hoe het verder moet. Haar oudste dochter is haar steun en toeverlaat. "Hoe oud was zij op dat moment?" "Ze was acht en zo goed in de zorg voor haar broertje en zusje. Wel werd ze toen ziek, ademproblemen, ze was bang voor de dood." "Heb jij er ooit bij stil gestaan dat adem het eerste is wat we doen in dit leven? Dat jouw dochter de dood van de baby niet begrepen heeft en zelf bang werd dat het leven zomaar kan ophouden? Wat heb jij voor je dochter betekend?" Tranen vloeien om de dood van de baby, om het inzicht dat zij er niet was voor haar dochter. Ze wist niet beter. Net zoals zij moest overleven, moeten haar kinderen ook overleven.

Eigen leven

Het lukt om een baan te vinden, de kinderen op te laten groeien. Ze is een vechter, ze gaat door. Volgens deskundigen is het goed voor haar oudste dochter om contact met de ex te hebben, zij gaat er regelmatig heen. Jaren later durft ze pas te vertellen dat die man haar verkrachtte en moeder deed er niets aan. Gerda vindt het vreselijk "In die jaren was dat nog niet zo bekend als nu, ik was en ben nog vaak zo naïef."

We werken er samen aan om te zien waar het ontspoorde, ze leert kijken naar zichzelf, ze voelt de eenzaamheid, haar angst, haar overlevingsstrategie om zich terug te trekken. Ze voelt zich een boom, die bang is omgehakt te worden, daarom staat die op een eilandje. Maar op een eilandje komt niemand bij haar.

Levensboom

Haar toekomstboom, de middelste is groot, stevig, sterk, Ze kiest dat de boom toegankelijk mag zijn, alle levenlessen hangen als vruchten in haar boom.

Het bladerdek is transparant, ze begint haar leven te doorzien. Ze is stevig ge-aard, ondanks alle tegenslag is zij sterk. Haar kinderen hangen hoog in de boom, in haar laatste levensjaren wil ze die het dichtst bij zich houden. Ze wil graag weer contact voor ze vertrekt, het oerverlangen naar het paradijs, het moment waarop de kennisboom, het oordeel over goed en kwaad, weer wijzigt in de levensboom.

Gea Evenhuis

www.agogischtherapeut.nl